

GIURISPRUDENZA

1. SUPREMO TRIBUNALE DELLA SEGNETURA APOSTOLICA – Sentenza definitiva, coram Burke, *Trasferimento* – Prot. N. 38743/06 CA [contenzioso amministrativo], 1° dicembre 2009*.

SENTENTIA DEFINITIVA

In nomine Domini. Amen.

BENEDICTO PP. XVI feliciter regnante, Pontificatus sui anno v, die 1 decembris MMIX, Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, videntibus Em.mis ac Rev.mis D.nis Antonio Maria Card. Rouco Varela, Carolo Card. Caffarra, Iuliano Card. Herranz et Atilio Card. Nicora atque Exc.mo ac Rev.mo D.no Raimundo Leone Burke, *Praefecto et Ponente*, intervenientibus, Cl.ma Martha Wegan, utpote Patrona Rev.di Recurrentis, Cl.mo Carolo Gullo, tamquam Patrono Congregationis pro Clericis, atque Rev.do P. Nicolao Schöch, O.F.M., Promotore Iustitiae primum deputato et dein Substituto, in causa, de qua supra, hanc definitivam tulit sententiam.

I. FACTI SPECIES

1. Die 17 iunii 2005, Exc.mus Archiepiscopus translationem Rev.di N., Recurrentis in causa, ab officio parochi in loco X ad officium cappellani in nosocomio in loco Y decrevit. Rev.dus Recurrens autem translationem minime accepit, domum paroecialem relinquere necnon novum officium assumere recusans.

2. Die 20 iunii 2005 Rev.dus Recurrens remonstrationem contra decretum translationis apud Exc.mum Archiepiscopum sine exitu fecit, ideoque ipse die 8 mensis sequentis ad Summum Pontificem provocavit. Recursum, pro competentia ad Congregationem pro Clericis transmissum, praefatum Dicasterium die 12 iunii 2006 reiecit. Exc.mus Archiepiscopus interea die 16 septembris 2005 poenam suspensionis Rev.do Recurrenti

irrogavit propter recusationem eius decreto interim obsequendi.

3. Rev.dus Recurrens tandem die 20 iunii 2006 apud H.S.T. recursum interposuit atque denuo ad Summum Pontificem diebus 3 et 27 augusti 2006 provocavit, sed Secretaria Status competentiam H.S.T. ad causam dirimendam litteris dierum 11 septembris et 22 decembris 2006 confirmavit. Voto praeliminari Rev.mi Referendarii accepto, Exc.mus Secretarius H.S.T. die 23 aprilis 2007 praedictum recursum in limine reiecit "utpote manifeste quolibet fundamento carentem", sed Rev.dus Recurrens die 15 maii 2007 ad Em.mum H.S.T. Praefectum provocavit.

4. Receptis memorialibus Patronorum partium et voto Rev.di Promotoris Iustitiae deputati, in Congressu diei 19 septembris 2008, Exc.mus Praefectus H.S.T. recursum admisit ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis Iudicibus. Die 26 eiusdem mensis hoc dubium concordatum est: **An constet de violatione legis in procedendo vel in decernendo relate ad decisionem Congregationis pro Clericis diei 12 iunii 2006.** Cui dubio nunc, omnibus peragendis rite peractis, respondendum est.

II. IN IURE ET IN FACTO

De violatione legis in decernendo

5. Quoad assertam violationem legis in decernendo, ante omnia notanda est quaedam confusio de causa translationis sive ex parte Exc.mi Episcopi sive

ex parte Congregationis pro Clericis in casu. Quattuor saltem causae ad parochum transferendum adductae sunt. Imprimis, iam ab anno 2001 Exc.mus Archiepiscopus translationem Rev.di Recurrentis proposuit propter conflictus eiusdem cum catholicis orientalibus et in schola publica. Exc.mus Archiepiscopus in litteris diei 13 iunii 2005 et ipse Rev.dus Recurrens in provocatione ad Summum Pontificem diei 8 iulii 2005 praefatos conflictus inter causas translationis enumeraverunt. Sed e contra, in litteris suis diei 6 februarii 2006 idem Exc.mus Archiepiscopus se praefatos conflictus minime in translatione decernenda considerasse affirmavit. In secundo loco, idem Exc.mus Archiepiscopus et Rev.dus Recurrens causam quindecim annorum in officio parochi completorum uti causam principalem translationis adduxerunt, Exc.mus scilicet Archiepiscopus tum in litteris diei 5 octobris 2005 ad Secretariam Status tum in litteris ad Congregationem diei 29 octobris 2005, atque Rev.dus Recurrens in suis litteris diei 8 iulii 2005 ad Summum Pontificem. Exc.mus Archiepiscopus revera omnes parochos, incluso Rev.do N., qui quindecim annos in eadem paroecia compleverunt ad officio renuntiandum invitaverat. Tertio, Exc.mus Archiepiscopus in litteris diei 6 februarii 2006 ad Congregationem etiam bonum pastorale paroeciae in loco v.d. X uti causam translationis declaravit. Secundum Exc.mi Archiepiscopi affirmationem, iuxta consilium sane duorum parochorum de quibus in cann. 1742, § 1 et 1750, fuit opportunitas translationis parochi propter bonum parochi et paroecianorum paroeciae *a qua*. Quarto, certo certius bonum spirituale infirmorum in nosocomio in loco v.d. Y translationem Rev.di Recurrentis exposulavit. Exc.mus vero Archiepiscopus

in litteris diei 6 februarii 2006 ad Congregationem declaravit opportunitatem translationis propter bonum paroeciae *a qua* et bonum valetudinari *ad quod*. Decretum Congregationis pro Clericis etiam confusionem inter translationem et amotionem parochi praebere videtur, quia in nn. 1 et 2 potius actum tamquam translationem tractare videtur, dum idem in n. 3 actum tamquam amotionem clare praesentat, citans etiam can. 1741, n. 1. Uti clarum est, causae prima et tertia proceduram revera amotionis de qua in cann. 1740-1747 postulaverunt, et causa quarta proceduram de qua in cann. 1748-1752 postulavit. Causa tandem secunda non est ad rem, attento quod ipse Exc.mus Archiepiscopus admittit Rev.dum N. ad tempus indeterminatum nominatum fuisse.

6. Tali confusione evidenter in actis causae praesente, Exc.mus igitur Secretarius Congregationis ab Exc.mo Archiepiscopo clarificationem de causa vel causis translationis litteris diei 1 februarii 2006 petivit. Quidquid sit de variis causis adductis, decretum Congregationis pro Clericis diei 12 iunii 2006, quod est obiectum nostri iudicii, declaravit quod "le ragioni date dall'Ordinario sono corroborate dagli atti". Perspecto quod has inter rationes habetur bonum animarum (cf. can 1748) seu cura animarum in valetudinario in loco v.d. Y, hoc sensu non probatur in praedicto decreto violatio legis in decernendo, cum haec ratio translationem legitimam reddere possit.

De violatione legis in procedendo

7. Translatio parochi ad bonum animarum procurandum per proceduram in cann. 1748-1752 perficienda est. Evidenter novum officium ad quod Exc.mus Episcopus parochum transferre vult propter bonum animarum vel Ecclesiae necessitatem aut utilitatem (cf. can. 1748) necessarie determinatum esse debet. Parochus in casu quo ipse "consilio ac suasionibus Episcopi obsequi non [intendit], rationes in scriptis exponat" (can. 1749), quae rationes necessarie ad determinatum officium pertinent. Eadem dein rationes Episcopus, si "iudicet a proposito non esse recedendum", cum duobus parochis de quibus in can. 1742, § 1, perpendere tenetur (can. 1750).

8. Adest in casu etiam confusio de proposita translatione. In suis litteris diei 5 octobris 2005 Congregationi pro Clericis missis, Exc.mus Archiepiscopus asserit se, litteris diei 1 iunii 2005 ad Rev.dum N. datis, rationes ad eundem in aliam paroeciam transferendum ("trasferimento delle parrocchie") explicavisse, sed praedictae litterae in actis haud exstant. Exc.mus Episcopus auxiliaris, qui mandato Exc.mi Archiepiscopi Rev.dum Recurrentem die 3 iunii 2005 visitavit, de translatione ad officium parochi in loco v.d. Z cum Rev.do Recurrente locutus est. Exc.mus Archiepiscopus insuper in documento diei 9 iunii 2005, de consilio duorum parochorum de quibus in can. 1742, § 1 recepto et ab eisdem parochis subsignato, affirmavit se cum eis de

tionibus Rev.dum D.num N. ad aliam paroeciam transferendi locutum esse et eos talem translationem necessariam iudicasse. Rev.mus Vicarius generalis, die 13 iunii 2009, Rev.dum Recurrentem certiore faciens de exitu consilii a praedictis parochis quaesiti, affirmavit ipsos parochos translationi eiusdem ad officium parochi in loco v.d. Z favere. Quando Rev.dus Recurrens negative ad propositam translationem ad praefatum officium respondit, Exc.mus autem Archiepiscopus translationem ad officium cappellani decrevit. Ipsum, tandem, decretum translationis in parte motiva de rationibus translationis ad aliam paroeciam disserit, dum pars dispositiva agit de translatione ad officium cappellani in valetudinario. Dantur igitur in casu processus translationis ad officium parochi in alia paroecia et decretum translationis ad officium diversum seu cappellani, quod haud consonum est cum norma legis de modo procedendi in parcho transferendo.

9. Re funditus considerata, verificatur in casu violatio legis in procedendo, quia Exc.mus Praesul proceduram quoad translationem ad aliud officium parochi, haud ad officium cappellani, secutus est, ideoque quoad translationem ad officium cappellani deficiunt invitatio, de qua in can. 1748, colloquium cum duobus parochis, de quo in can. 1750, et articulatio rationum in ipso decreto, de qua in can. 51.

De poena suspensionis

10. Cl.ma Patrona Rev.di Recurrentis erronee asserit quod decisio de illegitimitate decreti Congregationis quoad translationem redderet etiam suspensionem eiusdem Recurrentis invalidam. Quoad hanc assertionem imprimis notandum est recursum contra suspensionem (prot. n. 39303/06 CA) ab H.S.T. iam decreto diei 23 aprilis 2007 in limine reiectum esse et recursum contra eiusdem reiectionem ad Em.mum H.S.T. Praefectum die 24 septembris 2007 peremptum declaratum esse.

11. Rev.dus insuper Recurrens, decreto translationis lato, oboedientia erga Exc.mum Archiepiscopum ligatus mansit usque ad decisionem H.S.T. (cf. can. 274, § 2). Decisio H.S.T. in casu nullo modo recusationem Rev.di N. domum paroecialem deserendi iustificare potest. Secundum iurisprudentiam constantem H.S.T. parochus translatus, ad normam can. 1752 collati cum can. 1747, tenetur, pendente recursu: "... a parochi munere exercendo abstinere, quamprimum liberam relinquere domum paroecialem (nisi fortasse agatur de infirmo: cfr. can. 1747, § 2) et omnia ei tradere cui Episcopus paroeciam commiserit" (cf. Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, Sententia definitiva, c. Agustoni, 24 iunii 1995, Prot. N. 23443/92 CA, n. 9). Actiones Rev.di Recurrentis post notificationem translationis decreti, ex. gr., recusatio domum paroecialem relinquendi, prosecutio exercitii officii parochi in paroecia a qua, praepeditus ingressus administratoris paroecialis usque ad interventum publicae securitatis custodum et administratio sacramentorum haud obstante poena suspensionis irrogata, omnino reprehendendae sunt.

III. CONCLUSIO

13. Omnibus in iure et in facto aeque rimatoris, infrascripti Patres pro Tribunali sedentes ac solum Deum prae oculis habentes, dubio proposito respondendum esse decreverunt atque respondent:

AFFIRMATIVE, seu constare de violatione legis in procedendo relate ad decisionem Congregationis pro Clericis diei 12 iunii 2006.

NEGATIVE, seu non constare de violatione legis in decernendo relate ad decisionem Congregationis pro Clericis diei 12 iunii 2006.

Pro expensis processualibus retinetur ex cautione in arca H.S.T. summa 500 € et summa 1,000 € Rev.do Recurrenti restituantur. Partes suo quaeque Cl.mo Patrono congruum solvant honorarium.

Hanc definitivam sententiam cum omnibus quorum interest communicandam et executioni mandandam decernimus, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 1 decembris MMIX.

(Signati)

Antonius Maria Card. ROUCO VARELA
Carolus Card. CAFFARRA
Iulianus Card. HERRANZ

Atilius Card. NICORA

✠ Raimundus Leo BURKE,
Praefectus et Ponens

Et notificetur.

Die IV ianuarii MMX.

✠ Franciscus DANEELS, O. praem.,
Secretarius

Paulus MALECHA,
Moderator Cancellariae

★